

νεσιν, ἐν ἡ ἐξήρε λίαν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀλβέρτου, συνιστῶν ἐν τέλει αὐτὸν εἰς τὴν καλοκάγαθον μέριμναν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου Μόντη, ἐτέρα τοῦ ναυάρχου καὶ ἀναφορὰ πρὸς τῶν τοῦ πλοίου ἀξιωματικῶν ὑπογραφείσα, ἐστάλησαν ὁμοῦ. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἡ ἀπάντησις ἔφθασεν. Ὁ κ. Δεσταίγκ κατέτασσετο αὐθις ἐν τῷ ναυτικῷ ὡς ἀντιπλοίαρχος, λαμβανόμενος ὑπ' ὄψει τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπηρεσιῶν του.

Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἀλβέρτος, πρὸς ὃν ἄλλως τε, ἐκοινοποίησα τὰ διαβήματά μου, ἐπεβιάζετο τοῦ δικρότου. Ἐπὶ ἀντιλήθη μεθ' ἡμῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ἔπαυσεν ὑπηρετῶν ἐν τῷ ναυτικῷ. Ὁσάκις ἐρεθίζεται συνδιαλεγόμενος, τοῦθ' ὅπερ σπανίως συμβαίνει, οἱ λόγοι αὐτοῦ εἶνε διδακτικώτατοι καὶ θελκτικοί. Εἶναι ἀξιωματικὸς ἀτάραχος, ψυχρὸς, εὐγενέστατος, χαρκατῆρος τέλος μελιχίου. Οἱ ἀγνοοῦντες τὰ τοῦ βίου του δυσκόλως δύνανται νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι μερίστη συμφορὰ ἔπληξεν αὐτόν. Παρατηρητὴς τις ὅμως ἀκριβὴς θὰ ἐμάντευε τοῦτο ἐκ τῆς ἀπολύτου ψυχραιμίας, μεθ' ἧς ὁ Ἀλβέρτος ἀκροᾶται τῶν συμβάντων τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ ἀπότητος δι' οὗ σπεύδει πρὸς πάντα κίνδυνον. Πρὸ πέντε ἐτῶν, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ἀπεσπάρθη τοῦ πλοίου ὅπως διοικήσῃ τηλεβολοστοιχίαν τινὰ καθ' ἅπασαν ὅμως τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ταύτης πολιτορίας, οὐδέποτε εἶδε τις αὐτὸν παρεκκλίνοντα οὔτε κατὰ ἐν βῆμα, ὁσάκις ἔφθανε σφαῖρα τηλεβόλου ἢ μύδρος ἐξερρήγνυτο πλησίον του. Παρέβαλλον αὐτὸν τῷ ναυάρχῳ Rigault de Genouilly. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἦν ἔτι εὐπροσηγορώτερος ἢ κατὰ τὸ σῆμα. Εὐτυχῶς δὲν ἐτραυματίσθη.

Διωρίσθη πλοίαρχος δικρότου, νῦν δὲ θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς ἕνα ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν εὐρὺ ἐχόντων μέλλον ἐν τῷ ναυτικῷ.

Ἡ γαλήνη κατέστη δευτέρα φύσις δι' αὐτόν, ἐσχάτως δὲ ὑπεβλήθη εἰς τινὰ τρομερὰν δοκιμασίαν.

Τὸν ὠδήγησα εἰς χορὸν διδόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς Τουλῶνος. Κατὰ τὴν ἐσπερίδα ταύτην, ὁ ναύαρχος, συνδιαλεγόμενος μετὰ τινος τεσσαρακονταετοῦς περίπου κυρίου ἐκάλεσεν ὀνομαστὶ αὐτὸν λέγων :

— Συνιστῶ ὑμῖν τὸν κύριον Δεσταίγκ, ὅστις δύναται νὰ σᾶς δώσῃ πάσας τὰς δυνατὰς περὶ τῶν Μεσημβρινῶν θαλασσῶν πληροφορίας. Φίλτατε κύριε Δεσταίγκ, σᾶς παρουσιάζω τὸν κύριον δὲ Σεράν. Ἀφίνω ὑμᾶς μόνους, ὅπως συνδιαλεχθῆτε.

Καὶ ὁ νομάρχης ἐγκατέλειπεν αὐτούς.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν, ἐπεκράτησε στιγμιαία σιγή.

— Κύριε, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ κύριος δὲ Σεράν, ὀφείλω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς προσεγεχθείσας τῇ κυρίᾳ δὲ Σεράν περιποιήσεις κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀσθένειαν.

Ὁ Ἀλβέρτος προσέκλινεν.

— Εὐχαριστήθητε δὲ πρὸς τούτοις νὰ εὐχαριστήσητε ἐκ μέρους μου τὸν φίλον ὑμῶν κύριον Σεράν διὰ τὴν ἐπιστολὴν ἣν μοι ἔγραψεν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ.

— Εὐχαριστήθητε νὰ πιστεύσητε καὶ ὑμεῖς, κύριε κόμη, εἶπεν ὁ Ἀλβέρτος, ὅτι συμμερίζομαι πληρέστατα τὰ αἰσθήματα, τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ.

— Τὸ πιστεύω, κύριε, καὶ εὐχαριστῶ ὑμῖν. Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ σεβώμεθα ἀλλήλους· ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ καταρῶμεθα τὴν εἰμαρμένην, ἥτις χωρίζει ἐνίοτε δύο ἀνθρώπους εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Ὁ κόμης δὲ Σεράν καὶ ὁ Ἀλβέρτος ἐχαίρετiscan ἀλλήλους καὶ ἠφάνισθησαν ἐν τῷ πλήθει.

Ὁ Ἀλβέρτος θὰ ἐξακολουθῇ ἀναμφιβόλως νὰ ζῇ ὡς ἀπὸ πενταετίας ἔζησεν. Αἱ ὁδὺναι οὐδέποτε ἐξαλείφονται διὰ λυγμῶν καὶ θρήνων. Μένουσι κεκρυμμένοι καὶ ἀπόλλυνται μόνον ὑπὸ τὴν ἄσπιν τῶν ἡμέρων ἡθῶν ἐπιφάνειαν· ἀλλ' αἱ προξενηθεῖσαι πληγαὶ μένουσιν ἐγκεχαρᾶσθαι ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἡμῶν, αἰετοῦ ζωηραὶ, πάντοτε αἰμάσσουσιν.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΕΝΕΡΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Δ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως ἢ ἀγγελίας περὶ τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Γρ. Δ. Ξενοπούλου, καταχωρίζομεν τὴν κατωτέρω σύντομον αὐτοῦ ἀνάλυσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἐδικοῦ πλέον διὰ τὰ τοιαῦτα συνεργάτου μας Αἰσώπου.

Σ. τ. Δ.

Πολλοὶ βεβαίως τὸν ἵδατε τὸν ἀνθρωποῦ τοῦ κόσμου, καθήμενον πρὸ τοῦ καφείου Γιαννοπούλου, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἢ ἔφιππον ἀνερχόμενον τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν συνεχεῖ τριποδισμῷ, εἴτε ἐποχούμενον μετὰ τοῦ φίλου του Κρίτωνος Ἀστεριάδου ἐν τῷ περικύμφῳ αὐτοῦ δίφρῳ, πρὸς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ἀρρενωπὸς καὶ εὐθυτενής, εὐμορφος καὶ περιφρονητικός, μειδίων, ἀλλ' εἰρων, ἴσως σὲ προσώθησεν, ἀναγνώστα, διαβάζων πλησίον σου, ὁ υἱὸς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ πρίγκηψ Λέων Ρόδιος. Τώρα ὅμως ὁ ταλαίπωρος λησμονημένος, σήπεται εἰς τὰς ὑγρὰς φυλακὰς τοῦ Παλαμυδίου, ἐκτίων ἀνοησίας παλαιῶν ἡμερῶν καὶ ἐνθυμούμενος τὰ περασμένα μεγαλεῖα, ὅποτε αὐτὸς περιζήτητος, ἦν πολλάκις τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, προσκαλούμενος ἐδῶ, γευματίζων ἐκεῖ, δειπνῶν ἢ περιοδεύων μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ κυρίου Πρέσβεως, καὶ δρέπων ὡς ὁ κάλλιστος τῶν κηπουρῶν, αὐτὸς μόνος, τὰ ρόδα τῶν παρειῶν τῶν ὠραιότερων δεσποινίδων.

Τώρα ὅμως ὁ ταλαίπωρος, λησμονημένος σήπεται ἀναμνησκόμενος τῶν λαμπροτήτων τοῦ παρελθόντος, καὶ τῶν ὑπο-

σχέσεων τοῦ μέλλοντος ὡς αὐτὸς ἀνόητος ἀνόητως κατέστρεψεν, ἐπενεγκὼν ραγδαίαν καταστροφὴν εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν του : τὸν θάνατον εἰς ἀγίαν μητέρα, βίον ζωοφύτου εἰς σεβαστὸν πατέρα καὶ τὴν αὐτοκτονίαν μετὰ τὸ αἰσχος εἰς περικαλλὴ ἀδελφὴν.

Τὸν ἀνθρωποῦ αὐτὸν τοῦ κόσμου ὁ καλλιτεχνικὸς κάλαμος τοῦ ἡμετέρου φίλου κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου περιέγραψε, χάραξας εἰκόνα λεπτήν, πιστὴν ὡς φωτογραφίαν, ἀναδιφῆσας εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τοῦ καὶ τοῦ νοῦ του, ἕνα ἴδιον πάντα τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ διανοήματά του.

Καὶ ἀναγινώσκοντες, νομίζετε, ὅτι βλέπετε τὸν παλαιὸν ἀνθρωποῦ τοῦ κόσμου, τὸν Λέοντα Ρόδιον, συνοδεύοντα τὴν ἄκουσίως τῶν γονέων του μνηστήν, τὴν περικαλλὴ Μεγαρίδα, τὴν ἀγρότιδα κόρην, ὡσεὶ κατάγουσαν θρίαμβον καὶ σύρουσαν παρ' αὐτῇ τιθασσὸν τὸν ἐκδεδιγημένον νεανίαν, τὸν περιφρονούντα πᾶν αἶσθημα, ἀλλὰ κύπτοντα πρὸ αὐτῆς ὡς λέων πρὸ τοῦ φύλακός του.

Σκηναὶ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ σκηναὶ τῆς bourgeoisie, αἰθουσαὶ περιλαμπεῖς καὶ διάδρομοι κατάφωτοι, ὅπου διασκεδάζει ὅ,τι καλὸν καὶ ἐξοχὸν τῆς ἀνωτέρας τάξεως, εὐχομένης ἐν μυροβόλῳ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ περιφρόντιδι περιποιήσε, καὶ διασκεδάζει ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐν φωτισμῷ κανδύλας, συνορευούσας πρὸς τὴν κνίσσαν τοῦ μαγειρίου· ἀγροτικὰ εἰδύλλια, μονομαχίαι ἐκ τῶν νεωτέρων ἀκινδύνων, νυκτερινὰ ἐκθέσεις καὶ σκηναὶ ἐν ὁδῷ Μαυρομιχάλη.

Ἐν τῷ Ἀνθρώπῳ τοῦ κόσμου τὸ πᾶν ἐξελέγχεται πιστόν, ἀληθὲς καὶ κοινωνικόν, καὶ πρέπει νὰ ἀναγνώσθῃ, καὶ θὰ ἀναγνώσθῃ... τὴν προσεχῇ Κυριακὴν εἰς τὰ «Εκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Αἰσώπου

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΙΣΚΕΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΦΙΛΟΦΡΟΝΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΦΙΛΟΚΑΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΚΑΙ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΥΓΕΝΕΙ ΞΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΥΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ

ΥΠΟ

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ Κ. ΑΣΩΠΙΟΥ

Ἔτος δεύτερον καὶ εἰκοστὸν

Ἐκδοθήσεται περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ Ε. Κ. ΑΣΩΠΙΟΥ :

1 Ἐπιτομία: Εἰς τὰ λουτρά Μέθανα - Μέθανα 2 Ὅ,τι πάντες ἀγαπῶμεν. 3 Ἔργον καὶ ἴδε. 4 Ἡ ἐκκλησία τῶν φιλοσόφων ἐν Γαλλίᾳ, κατὰ τὴν 11' ἑκατονταετηρίδα. 5 Τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς αὐλαῖς. 6 Χρονικὰ τῶν ζώων. 7 Τὸ δασικὸν πῦρ, καὶ τοῦτο ἐλληγνικόν. 8 Ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς πρώτους τοῦ χριστιανισμοῦ αἰῶνας. 9 Ἐπιφανεῖς τοῦ Βυζαντίου δέσποινες. 10 Συζυγικαὶ ἀρεταὶ ἐκ τῆς Ἱταλικῆς ἱστορίας. 11 Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας. 12 Γενναῖοι ἐν λόγοις, γλισχροὶ ἐν ἔργοις.

Συνδρομηταί, προπληρόντες τὴν συνδρομὴν των, ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ γραφεῖν ἡμῶν.